

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(9) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 300 ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡੀ. ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਡੀ. ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ, - ਜਵਾਬਦਾਰ,

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 578 ਆਫ 1981।

5 ਮਈ 1986 ਈ.

1981 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਮੰਡੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (II of 1960) — ਸੈਕਸ਼ਨ 13— ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਟਰਾਂਸ ਫੀਸ— ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। (3) ਇਸ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ - ਧਾਰਾ 13(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ - ਕੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ- ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ-ਕੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਿਆਬ ਨਵੀਂ ਮੰਡੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1960 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਡਿਫਾਲਟਰ. ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰਾਂਸ ਫੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ

ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੇ. ਸੈਕਸ਼ਨ 13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਪਰਾ ੭)

6 ਫਰਵਰੀ 1981 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜਸਟਿਸ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰ ਆਫ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 6 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਚ.ਐਸ.ਰਿਆੜ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਣੀਆ, ਜੇ.- (ਮੌਖਿਕ)

(1) 1981 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 578 ਅਤੇ 579, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਨਿਰਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ।

(2) ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੇ 1976 ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 3245 ਅਤੇ 3244 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, - ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਮੰਡੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਜ਼ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1960 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 13 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋ- ਜਿੱਥੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ 13 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ - ਵਿਰੁੱਧ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰਮਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਇਕ, ਲੇਚ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਜੁਆਇੰਡਰ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬੇਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਚਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ - ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਹੋਰਜ਼) (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਨੂੰ 1981 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 16 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੜ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਆਦਿ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਰਿਆੜ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ,

(1) 1978 PLJ 396.

(2) 1975 ਦੇ CW 7170 ਨੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ (ਡੀ. ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.)

ਸ਼੍ਰੀ ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ , ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਵੀ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3245 ਅਤੇ 3244 ਵਿੱਚ 1976 ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 16 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ 3 ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸੇਵੇ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 13 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

-

13. ਵਿਚਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ: -

(1) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਿਸ਼ਤ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ, ਟਰਾਂਸ ਫੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੀਹ ਦਿਨ, ਉਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ) ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(2) ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟਰਾਂਸ ਫੀਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ, ਕਾਲ

L.L.R. Punjab and Haryana (1987)1
 ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਕਿ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਬਿਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

- (4) ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸ ਫੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜੋ ਉਹ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ - ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਟੋਰ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ।"

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ, ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ, ਕਿ ਕਿਉਂ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਜੇ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ) ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। . ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ , ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

- (8) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਭਾਵ,

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਕਮ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਅਧੀਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।

(9) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲੇਚ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜੁਆਇੰਟਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ. ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

(10) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ.

L.L.R. Punjab and Haryana (1987)1

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.
 ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
 ਬਨਾਮ
 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, -
 ਜਵਾਬਦੇਹ.

1986 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 116।

7 ਮਈ 1986 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਗੁੱਡ ਗੌਡਕਟ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨਰਜ਼ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ (1962 ਦਾ XI)
 ਸੈਕਸ਼ਨ 3(l)(c), (e) ਅਤੇ 4— ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3(1) (c) ਦੇ ਤਹਿਤ
 ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ
 ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ-
 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ